

Bølgen er havet Om Willigis Jäger

- af Inger Jakobsen

Jeg har besøgt Benediktushof flere gange. Det, der fascinerer mig, er, at buddhisme og kristendom der er integreret i en spirituel praksis. Centeret er et gammelt klosterkompleks, der ligger smukt ca. 30 km vest for Würzburg. Her har jeg fundet enkelhed og ro, og en skønhed i bygninger, have og måltider, som inspirerer mig meget. På Benediktushof møder man en meget bred vifte af kurser og retræter, som spænder fra zenpraksis til kristen kontemplation og fra yoga til kropsbøn.

Willigis Jägers livsforløb har været spændende. Han er født i 1925, startede som ung som munk i klosteret Münsterschwarzach (ca. 30 km øst for Würzburg) og blev præst. Omkring 1970 blev han sendt ud til Japan, hvor klosteret havde en mission. I mødet med den japanske zenbuddhisme udviklede der sig en spændende dialog hos ham, der handlede om at søge fællestræk i zen og kristendommen. Han blev efter mange års træning zen-mester med autoritet til at undervise i zen i Vesten.

Gudsbegrebet

Det mest spændende hos Willigis Jäger, er hans opfattelse af Gud, og hans nyfortolkning af de kristne dogmer. Hans tilgang er mystikken, og derfor er Gud for ham hverken en person eller en genstand, men både liv, kærlighed og evolution. Gud er enheden i alt, hvad der er til. Fælles for alle er den levende kraft, som kan kaldes Gud, eller liv, eller kærlighed, eller enhed bag ved alt, hvad der bliver til. Gud er i det levende og i mennesket. Jäger formulerer det radikalt, når han siger: "Gud vil ikke tilbedes. Gud vil leves." Denne enhed kan opleves spontant- eller efter lang træning. Der er en elementær erfaring af forbundethed, som står åben for os alle. Men der er også efter mange års træning en mulig erfaring af identitet med Gud. Det

er en gennemgribende erfaring at opleve enhedsplanet, og mennesker, der har gjort det, forstår, at Gud er i os og i alle; dualismen forsvinder, moralske forskrifter mister deres magt, fordi man indefra ved, hvad der er rigtigt. Med en sådan erfaring vokser glæden og tolerancen og "Livet får mere plads i sjælen", som Willigis Jäger siger.

Mystikken er for Willigis Jäger det nødvendige udgangspunkt for en nutidig kristendom. Hvis mystikken ikke bliver erkendt, forudser han kirkens død. Det er vigtigt at erkende religionens betydning som en vej, men lige så vigtigt at slippe den, hvor den ikke viser vej længere. Derfor peger Willigis Jägers undervisning ud over kristendommen i den form, som kirkerne forkynder den.

Vejen mod enhed

I mystikkens perspektiv er religionerne forskellige veje, men der er kun én bjergtop. Vejene bliver formet af kulturel kontekst, centrale personligheder og lang historisk tradition. Men oppe på bjerget, eller i erfaringen af enhed, er der ikke så mange forskelle. Mystikere til alle tider og på alle steder beretter om det samme perspektiv på livet, selv om de bruger forskellige ord.

På Benediktushof træner man at være stille. For meget snak, for mange ego-projekter og for meget støj lukker af for oplevelsen af enhed. Derfor er vejen: at sidde, at ånde, at tie, at lytte. At være - uden at skulle alt muligt. Willigis Jäger vægter kroppen højt i modsætning til klassisk kristendom. Kroppen er en vej. Opmærksomhed på åndedrættet kan blive en spirituel åbning, og kontakt med kroppen er meget nærmere enhedserfaringen end f.eks. intellektet er. Derfor spiller kropslige øvelser som zengang og kropsbøn en meget vigtig rolle på Benediktushof.

Mystikken tjener menneskets fremtid, og den er uomgængelig i

evolutionens næste trin. For hvis vi ikke erkender vores enhed med Gud og med hinanden, vil vi fortsætte vores ego-projekter med fare for civilisationens sammenbrud. Livets grundprincip er en stadig vækst – en evolution, hvor vi står foran at bevæge os fra en base i et personligt ego til en transpersonlig oplevelse af forbundenhed med alt. – og her er den meditative mystik en farbar og en strengt nødvendig vej.

Willigis Jäger om kristendommens nye paradigme:

”Det gamle paradigme lød: Vi er menneskelige væsner, som gør erfaringer af Ånd. Det nye paradigme hævder: Vi er åndelige væsner, som gør erfaringer af det menneskelige. Kristeligt udtrykt: vi er guddommeligt liv, som gør denne menneskelige erfaring. Vi er guddommeligt liv, som har inkarneret sig, som er blevet menneske, og som har grænset sig ind i denne menneskelige form. Det er budskabet om at Gud bliver menneske i Jesus. Men ligesom i Jesus er dette guddommelige princip blevet menneske i enhver af os, og er inkarneret i hver eneste levende væsen Universet er intet andet end et bevidsthedsfelt, som igen og igen materialiserer sig. Det, som vi kalder Gud, er en kommen og gåen, fødsel og død. Det er fuldbyrdelsen af dette guddommelige bevidsthedsfelt i netop dette øjeblik. Så har vi da i grunden ikke andet at gøre end at blive mennesker med de mangfoldige muligheder, som er lagt i os, og samtidig at være åbne over for alt og alle”.

(Der Himmel in dir, s. 44)

Inger Jakobsen

Links:

Willigis Jäger: *Die Welle ist das Meer.* Forlaget Herder, 24. oplag 2011.

Willigis Jäger & Beatrice Grimm: *Der Himmel in dir.* Forlaget Kösel, 7. oplag, 2012

Se også You Tube: forskellige klip med Willigis Jäger, hans venner og elever.